

Vicia faba, de tuinboon

Wist u dat er van de tuinboon drie variëteiten (en vele rassen) bestaan?

1. Variëteit minor, met rode, paarse of zwarte zaden die ten hoogste 13 mm lang worden.
2. Variëteit equina, met verschillend gevormde, meestal groene bonen tussen 15 en 25 mm.
3. Variëteit major, met platte, ovale bonen die groter worden dan 25 mm.

De variëteit minor, de kleine, gekleurde boon, wordt veldboon, duiveboon, molleboon genoemd. Hij wordt als veevoer gebruikt evenals de variëteit equinus, de paardeboon. Deze laatste wordt veel geteeld in Normandië en Bretagne en aan de overkant in Engeland. De grootste boon, de variëteit major is de tuinboon en wordt als groente gekweekt.

De tuinboon is al een heel oud gewas. De oudste vondst is uit een opgraving in Israël uit 6500 tot 6000 voor Christus. In de bronstijd was de boon al bekend in Zwitserland, Frankrijk en Italië, en werd waarschijnlijk ook in Nederland al geteeld. In Egypte werd de boon toen wel verbouwd, maar niet erg hoog geschat. De priesters van die tijd vonden de tuinboon maar niets. Nu is de 'Ful', een puree van gekookte en fijngestampte tuinbonen een traditioneel gerecht in Egypte.

Als drachtplant is *Vicia faba* bekend, de opbrengst wordt geschat op 51-100 kg honing per ha. De nectar wordt niet alleen uit de bloemen gehaald, maar ook uit extraflorale nectariën op bladeren en bladstelen. Het stuifmeel wordt ook verzameld, vooral tussen 12.00-14.00 uur. Stuifmeel van de tuinboon wordt dan ook vaak in zomerhoning aangetroffen.

ADIZ 1994(2)

Ecologische landbouw en bijenhouderij

Ecologische landbouwers zijn boeren die geen kunstmest of gewasbeschermingsmiddelen gebruiken. Hun vee wordt met zo weinig mogelijk geïmporteerd krachtvoer bijgevoerd.

Als deze boeren gaan imkeren, mogen ze dan hun honing ecologische honing of bio-honing noemen? Het is een extra aanbeveling om juist die honing te kopen, net als de kreet 'koud geslingerde honing'.

Zoals we weten, hebben bijen een vliegafstand tussen kast en dracht die 3-5 km bedraagt. Stellen we dit op 4 km, dan beslaat het vlieggebied en dus het drachtgebied 50,28 km². Nergens is een ecologisch

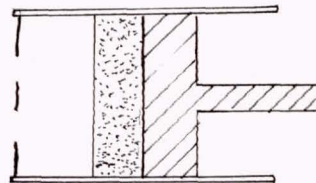
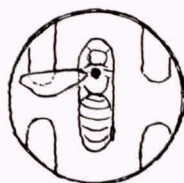
bewerkt gebied te vinden met die oppervlakte. En daar de bij zich niet houdt aan biologisch of ecologisch geteelde gewassen, maar ook haalt op de akkers en in de tuinen van de burens, kan en mag je nooit spreken van ecologische- of bio-honing.

Imkerfreund 1994(2)

Het merken van de koningin

Volgens internationale afspraken, moeten koninginnen dit jaar met groen worden gemerkt. Vandaar dat er in de omslag van 'Bijen' dit jaar een groene rand zit. Ook andere bijentijdschriften gebruiken deze kleur, de bij die het omslag van het 'Maandblad van de Vlaamse Imkersbond' siert, is dit jaar groen.

Voor het merken van de koningin zijn apparaatjes in de handel, maar zoiets is zelf goed te maken. Het ene einde van een grote krulspeld wordt dichtgemaakt met een stukje koninginnerooster, één met sleuf-perforatie. Als 'zuiger' wordt een op maat gemaakt houtblokje genomen, waarop een stukje schuimplastic wordt geplakt van ongeveer 15 mm dik.

Zodra de jonge koningin is gevonden, wordt het raam schuin neergezet, om beide handen vrij te hebben. Bij voorkeur op een standaard boven de kast. Het open einde van de krulspeld wordt over de koningin gestulpt. Een kaartje van hard plastic wordt tussen koningin en raat geschoven en de koningin naar het rooster gedirigeerd. Vlug het plastic voor de 'zuiger' verwisseld, en de zuiger voorzichtig in de krulspeld geschoven. De koningin komt klem te zitten tussen het stukje rooster en het schuimplastic. Meestal steekt een vleugel door de sleuf van het rooster. Het is nu gemakkelijk om haar te merken en eventueel te knippen. De zuiger eruit halen en de opening afsluiten met wat suikerdeeg. De krulspeld in het volk hangen en na een week de koningin controleren.

Schweizerische Bienen Zeitung 1994(2)